

23/04/2026

Πανηγυρικός Εσπερινός του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου στη Βέροια

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Την Τετάρτη 22 Απριλίου το απόγευμα τελέστηκε με λαμπρότητα στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Βεροίας ο Εσπερινός της εορτής χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο Λόγο.

Η Ομιλία του Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος

«Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον εὐφημούμεν σε, ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ τὸν τῆς νίκης σου στέφανον».

Ἐναν ἀπὸ τοὺς πιο προσφιλεῖς ἀγίους τῆς εορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας. Ἐναν γενναῖο μάρτυρα, ἕνα καλλίνικο ἀθλητῆ, ἕνα τροπαιοφόρο στρατιώτη ὁ ὁποῖος ἀντήλλαξε τὴν ἐπίγεια στρατεία με τὴν οὐράνια.

Γιατί αὐτός ἦταν πράγματι ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Γεώργιος ποὺ πανηγυρίζουμε. Ἐνας αξιωματικὸς τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ με διακρίσεις καὶ ἐπιτυχίες, με λαμπρὸ μέλλον καὶ ἐξασφαλισμένες τιμές καὶ δόξες. Καὶ ὅμως ὁ ἅγιος Γεώργιος δὲν δίστασε νὰ ἀρνηθεῖ αὐτὸ το λαμπρὸ μέλλον προκειμένου νὰ μὴ ἀρνηθεῖ τὴν πίστη τοῦ στον Χριστό. Δὲν δίστασε νὰ δυσареστήσει τὸν αυτοκράτορα ποὺ υπηρετοῦσε, προκειμένου νὰ μὴ δυσареστήσει τὸν βασιλέα τῶν βασιλέων Χριστό.

Καὶ ἔτσι ὄχι μόνο ὁμολόγησε θαρραλέα τὴν πίστη τοῦ ἐνώπιον τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀλλὰ ἀποδείχθηκε πρόθυμος νὰ υποστεί καὶ ὅλα τὰ βασανιστήρια καὶ τὰ μαρτύρια ποὺ ἐπινόησαν οἱ διώκτες τοῦ προκειμένου νὰ τὸν μεταπίσουν γιὰ νὰ ἀσπασθεῖ τῆ

λατρεία των ειδώλων.

Η υπομονή με την οποία υπέφερε τα τρομερά βασανιστήρια αλλά και η θαυματουργική επέμβαση του Θεού για να σώσει τον εκλεκτό του δούλο υπήρξαν αφορμή για να ελκύσει ο άγιος Γεώργιος πολλούς από τους ειδωλολάτρες που παρακολουθούσαν το μαρτύριό του στην πίστη του Χριστού και αυτήν ακόμη τη σύζυγο του Διοκλητιανού, γεγονός που ενόχλησε ιδιαίτερα τον αυτοκράτορα και διέταξε τον αποκεφαλισμό του μάρτυρος, προκειμένου να μη διασύρεται άλλο και ο ίδιος και η πίστη του.

Αυτόν τον μεγαλομάρτυρα, τον πολυάθλο και τροπαιοφόρο αγίο της τιμής η Εκκλησία μας σήμερα και πανηγυρίζουμε και εμείς στον ιερό αυτό ναό που είναι αφιερωμένος στη μνήμη του.

Για ποιόν λόγο όμως τιμά η Εκκλησία μας τους μάρτυρες και για ποιόν λόγο εορτάζουμε και εμείς στις πανηγύρεις τους;

Οι μάρτυρες είναι η πρώτη ομάδα αγίων των οποίων τη μνήμη καθιέρωσε να τιμά η Εκκλησία μας. Και ο πρωταρχικός λόγος είναι ότι οι μάρτυρες απέδειξαν με τη θυσία τους ότι ήταν πιστοί και αφοσιωμένοι μαθητές του Χριστού που δεν δίστασαν να προσφέρουν και την ίδια τη ζωή τους για χάρη του.

Οι μάρτυρες όμως ήταν ταυτόχρονα και εκείνα τα μέλη της Εκκλησίας για τα οποία οι πιστοί μπορούσαν να είναι βέβαιοι ότι η θυσία τους δεν ήταν μάταιη ή άσκοπη, γιατί ο ίδιος ο Χριστός είχε υποσχεθεί ότι θα ανταμείψει αυτούς που εγκατέλειψαν τα πάντα για χάρη του με την αιώνια βασιλεία του και θα αναγνωρίσει ως εκλεκτούς του όλους εκείνους που τον ομολόγησαν ενώπιον εθνών και βασιλέων. Και έβλεπαν στα θαύματα που επιτελούσαν οι μάρτυρες, ακόμη και κατά τη διάρκεια του μαρτυρίου τους, την επιβεβαίωση αυτής της υποσχέσεως του Χριστού.

Υπάρχει όμως και ένας τρίτος λόγος για τον οποίο τιμά ιδιαιτέρως η Εκκλησία τους μάρτυρές της. Και αυτός είναι ότι έχει τη δυνατότητα να τους προβάλλει ως παραδείγματα μιάς ολοκληρωμένης ζωής την οποία θα μπορούσαν να μιμηθούν όλοι οι πιστοί.

Για τους μάρτυρες ισχύει αυτό που έγραφε λίγο πριν από το δικό του μαρτύριο ο απόστολος Παύλος: «τον δρόμο τετέλεκα, την πίστιν τετήρηκα, λοιπόν απόκειται μοι ο της δικαιοσύνης στέφανος».

Οι μάρτυρες ολοκλήρωσαν την επίγεια πορεία τους, ολοκλήρωσαν τον δρόμο που είχε ο καθένας να διανύσει, τηρώντας μέχρι τέλους την πίστη στον Χριστό. Γι' αυτό και δικαιολογημένα έλαβαν και τον στέφανο της δικαιοσύνης από τα χέρια του Χριστού, για την πίστη του οποίου θυσίασαν τη ζωή τους.

Οι μάρτυρες, δηλαδή, έχουν φθάσει με επιτυχία στο τέρμα του δρόμου στον οποίο εμείς τρέχουμε ακόμη, και βρίσκονται ήδη εκεί όπου ο κάθε πιστός έχει σκοπό να φθάσει, δηλαδή στην ουράνια βασιλεία. Γι' αυτό και αποτελούν πρότυπα ζωής για όλους μας. Γι' αυτό και τους προβάλλει και τους τιμά η Εκκλησία μας θέλοντας να δείξει ότι όσα ζητά από τους πιστούς, όσα ζητά από τον καθένα μας δεν είναι πράγματα ανέφικτα, δεν είναι εντολές που δεν μπορούν να εφαρμοσθούν.

Και η μεγαλύτερη απόδειξη γι' αυτό είναι οι μάρτυρές της. Αυτοί έζησαν σύμφωνα με τις εντολές της, βίωσαν την πραγματικότητα της αγάπης του Θεού σε τέτοιο βαθμό, ώστε να θυσιάζουν και τη ζωή τους προκειμένου να μην χωρισθούν από αυτήν αγάπη, και απέδειξαν ότι, εάν ο άνθρωπος το θελήσει, μπορεί να ζήσει ακολουθώντας τις εντολές του Θεού ανεξάρτητα από τις συνθήκες και την εποχή στην οποία ζει.

Αν όμως ο εορτασμός της μνήμης των αγίων μαρτύρων σημαίνει όλα όσα ανέφερα, η παρουσία μας στον εορτασμό τους σημαίνει ότι αποδεχόμαστε και εμείς αυτή την αλήθεια, σημαίνει ότι αναγνωρίζουμε τους αγίους μάρτυρες ως πρότυπα και παραδείγματα και για τη δική μας ζωή, γιατί διαφορετικά δεν έχει νόημα η παρουσία μας στους ναούς τους.

Αν, λοιπόν, το δεχόμαστε και το αναγνωρίζουμε αυτό, τότε ας φροντίσουμε να ακολουθήσουμε και το παράδειγμά τους, όχι θυσιάζοντας τη ζωή μας για τον Χριστό, εφόσον αυτό δεν απαιτείται, αλλά προσπαθώντας να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του, κάνοντας και όσες μικρές θυσίες απαιτούνται, ώστε να αξιωθούμε και εμείς της αιωνίου ζωής, την οποία απολαμβάνει και ο άγιος μεγαλομάρτυς και τροπαιοφόρος Γεώργιος.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)